

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Urszula Sara Zielińska

DC-WKiC.050.4.2024.PB
3018584.11791526.9503242
Warszawa, 14-02-2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na zapytanie Nr 129 Pani Poseł Jagny Marczułajtis-Walczak „w sprawie konieczności podjęcia działań legislacyjnych w celu prawidłowej regulacji cen poboru energii cieplnej”, K10ZAP129 z dnia 30 stycznia 2024 r., uprzejmie informuję, co następuje.

Uwarunkowania towarzyszące prowadzeniu działalności w obszarze ciepłownictwa systemowego poddawane są stałej obserwacji. Rozważane są wszelkie dostępne rozwiązania w zakresie mechanizmów osłonowych, a kierowane do Ministerstwa Klimatu i Środowiska propozycje i sygnały są poddawane wnikliwym analizom, uwzględniając możliwości prawne oraz konsekwencje finansowe ewentualnego wdrożenia.

Sytuacja na rynku nośników energii ulega stopniowej poprawie, a ceny paliw stosowanych do wytwarzania ciepła są aktualnie obecnie zdecydowanie niższe niż ceny obserwowane w 2022 r., kiedy był opracowywany aktualny mechanizm wsparcia. Na początku 2023 r. dokonano nowelizacji ustawy poprzez m.in. uwzględnienie wszystkich elementów składowych opłaty za ciepło oraz wydłużenie okresu wsparcia do końca 2023 r. Zgodnie z kolejną zmianą ustawy dokonaną w grudniu 2023 r., wsparcie dla odbiorców ciepła jest kontynuowane do końca czerwca 2024 r.

Decyzja o ewentualnym wydłużeniu lub modyfikacji funkcjonowania systemu wsparcia wobec odbiorców ciepła będzie wynikała z trwającej wnikliwej oceny sytuacji rynkowej oraz wynikających z niej kosztów wytwarzania i dystrybucji ciepła. Z uwagi na dynamikę cen surowców energetycznych oraz obserwowany systematyczny ich spadek należy wstrzymać się z kategoryczną oceną przyszłych modeli wsparcia w segmencie ciepłownictwa do zakończenia trwających prac.

Jako daleko idący należy uznać postulat w zakresie obniżenia poziomu mrożenia cen ciepła, przy czym niepodważalnie należy potwierdzić, że sukcesywnie taryfy przedsiębiorstw energetycznych w segmencie ciepłowniczym spadają, co bezpośrednio wpływa na niższe koszty dla odbiorców ciepła. Ukształtowanie aktualnego wsparcia na danym poziomie wynikało z przyjętych założeń w szczytowej fazie kryzysu energetycznego, kiedy to ceny ciepła ustanowiły pułap dla wielokrotnie wyższych podwyżek tych cen, jakie miałyby miejsce, gdyby aktualny mechanizm nie funkcjonował. Należy przy tym zauważyć, że jest to rozwiązanie o charakterze szczególnym, dlatego sugestie zawarte w pytaniach Pani Poseł należałoby odnosić do powszechnego oczekiwania co do systemowego i długofalowego rozwiązania problemu wysokich kosztów energii.

Aktualnie podejmowane działania koncentrują się na zaprojektowaniu narzędzi, które w dłuższej perspektywie ustanowią efektywną ochronę odbiorców energii. Będzie

to realizowane zarówno poprzez przyspieszenie transformacji energetycznej, uwzględniając w szczególności wspieranie przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, a także przez transparentny, celowy i zabezpieczony właściwymi źródłami finansowania mechanizm ograniczania zjawiska ubóstwa energetycznego.

Odnosząc się do postulatu dotyczącego „usunięcia zaistniałego, wysoce niekorzystnego stanu prawnego poprzez redukcję aktualnie obowiązujących cen taryfowych energii” przekazuję poniższe stanowisko.

Podejmowane są wszelkie działania zmierzające do urealnienia cen ciepła. Zmiana uwarunkowań rynkowych obserwowana w obszarze cen paliw, stanowi w ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska przesłankę zarówno dla przedsiębiorstw energetycznych dostarczających ciepło, jak i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezesa URE), do ograniczeń wzrostów cen i stawek opłat w taryfach dla ciepła, a nawet do ich zmiany w kierunku obniżenia cen i stawek opłat za ciepło stosowanych w rozliczeniach z odbiorcami.

Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustanowionymi przepisami i polityką energetyczną państwa, kierując się krytyczną zasadą równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii¹. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii (w tym dla ciepła), które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy oraz ich zmiany nie tylko z własnej inicjatywy, ale także na żądanie Prezesa URE, o ile zachodzą przesłanki uzasadniające konieczność zmiany taryfy². W efekcie oczekiwana jest sytuacja, w której równoważenie interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii będzie realizowane na podstawie stosowanych taryf dla ciepła.

Zgodnie z przepisami kształtowanie taryf prowadzone jest stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej zapewniając pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność, jednocześnie zapewniając ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat³.

Odnosząc się do postulatów podatkowych wskazuję, że Minister Klimatu i Środowiska nie jest właściwym w zakresie dotyczącym regulacji stawek VAT. Uprzejmie informuję, że postulat dotyczący zmniejszenia stawek VAT na ciepło został przekazany do Ministerstwa Finansów w związku z wnioskiem Siemianowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej w tej sprawie, a odpowiedź Ministerstwa Finansów przekazuję w załączeniu.

Z wyrazami szacunku

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

¹ Art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 z późn. zm.).

² Art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

³ Art. 45 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy – Prawo energetyczne.

W załączeniu:

Pismo z dnia 1 lutego 2024 r., znak: PT1.812.1.2024

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych KPRM